

EGY A KÖZBENJÁRÓ

2015. november 15.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Evangélium hatalmas örömuzenetét hogyan lehetne összefoglalni röviden, tömören, hogy a lényegét tükrözze? Az az Ige jellemzi ezt, hogy az *Ige testté* lett. Kezdetben vala az Ige és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige. Kezdetben a Szentháromság az Atya, az Ige és a Szent Szellem. Ők voltak hárman egyek.

Amikor Isten meg akarta mutatni az *Ő szerelmét* a világ felé, akkor cselekednie kellett. És az Igének testet kellett öltenie. Az Ige testté lett, és lakozott közöttünk. Az Atya így mutatta meg, így *nyilvánította ki* a hozzánk való szerelmét, ahogy mondta Jézus: áldozatot és ajándékot nem kívántál, hanem *testet alkottál* nékem.

Meg kellett jelennie Istennek ebben a látható, fizikai világban, mint *egy személy*. Közöttünk lakozott. Testet öltött az Ige. Az Ige testet öltött magára, hús-vér testet öltött magára, és itt lakozott közöttünk. Ő a Jézus Krisztus, aki *bűn nélkül született* a világra, mert a Szent Szellemtől fogant. Ő hordozza nekünk az Evangélium üzenetét, a Jézus Krisztus.

Ma a Szentháromság az Atya, a Fiú és a Szent Szellem lettek. Az egyszülött Fiú a testet öltött Ige. Ő az elsőszülött a halálból, aki által mi is *újonnan születhetünk* a halálból, mert Ő elvégezte ezt a hatalmas megváltást. Miután megértettük és megtapasztaltuk Istennek a hatalmas, tengernyi szerelmét, hirdetnünk szükséges ezt a világban.

Azt mondja Jézus, hogy hirdessétek e földön minden teremtésnek ezt az Evangéliumot. Az Evangélium az *Isten szeretetéről* szól, ahogy kinyúlt az ember után. Mert az ember elveszetté vált Ádámban. Ezt kellett Istennek a második Ádámban orvosolnia. Ezt a tragikus történetét, amikor az ember *elszakadt* a szívében Istentől, és jöttek a bajok, a problémák.

Az első testvérgyilkosságtól kezdve az emberbe bekerült a gyűlölet természete. A gyűlölködés, az irigység, a harag, a gyilkolás, a bűn természete. Istennek orvosolnia kellett a bűn problémáját. Ezért küldte el az Igét test formájában. Az Ige testté lett, erről szól az Evangélium.

Ha a drága Úr Jézus Krisztusban megtanulunk *gyönyörködni*, és megtanulunk *Őrá tekinteni*, akkor az Ige ígér nekünk valami csodálatosat. Azt ígéri nekünk, hogy el fogunk változni az *Ő képére*, és a hasonlatosságára. Szintről szintre, dicsőségről dicsőségre, hitről hitre. Ezt az *elváltozást* ígéri nekünk az Ige akkor, ha szorgalmasan *benne maradunk*.

Ugye, akik szorgalmasan keresik Istent, azokat jutalmazza meg. Mi ez a jutalom? Az, hogy egyre inkább *Őrá hasonlítani*. Ez a legnagyobb *jutalom* a földön. Egyre inkább az *Ő képére* és hasonlatosságára elváltozhatunk.

Innen ismeri meg a világ, hogy a Jézus Krisztus maga ez a szeretet. Mert egyre inkább Őt tükrözzük a cselekedeteinkből, a szavainkból, a hozzáállásunkból. Ha valakit látunk, hogy bajban van, vagy a világban van és elveszett, akkor a szívünk addig nem nyugszik, míg nem szólunk az Evangéliumról. Neki ezt tudnia kell, mert ha tőlünk nem hallja, elkárhozhat.

Lehet, hogy te vagy az a kapocs, akit elrendelt az Atya, hogy általad halljon az Evangéliumról. Ezt tudatosítani kell magunkban, hogy Isten számít ránk ebben a munkában. Számít ránk ebben a munkában! Ezt újra és újra elő kell venni a szívünkön, hogy vajon került-e oda valami fontosabb ennél? És háttérbe szorult-e a küldetés?

Akkor újra rendet kell rakni, mint ahogy a polcon szoktunk, hogy ezt ritkábban használjuk, hátrébb tesszük, és ami fontos, azt előbbre tesszük. Annak kell a legfontosabbnak lenni az életünkben, hogy örömhírvivői legyünk ennek az Evangéliumnak.

Ha össze akarjuk foglalni az Evangéliumot, mi, akik megismertük az életünkben; a legfontosabb dolog, hogy Őt szerethetjük, a Jézus Krisztust. Hogy Őt szerethetjük és hordozzuk ezt az ismeretet a világnak. Ezt az üzenetet hordozzuk, hogy Ő mit végzett el értünk. Mi, akik már bent vagyunk, mi ismerjük. Akik még nem hallottak róla, azok nem tudják.

Nagyon sokan vannak az elveszettek kint a világban, és az Úr számít ránk. Nagyon számít ránk az Úr ebben a munkában, úgyhogy buzgóbbnak kell lenni, mint valaha. Sürget az idő is minket. Jézus azért jött, hogy elhozza Istennek egy új nevét a világ számára. Az Ige testté lett, és lakozott közöttünk, és az Ő neve Jézus.

Jézus küldetése az volt, hogy ennek a világnak elhozza Istennek egy olyan nevét, ami addig nem volt ismert a világban. Az Ószövetségben Istennek sok nevét ismerték. Imakönyvünkben is van egy imádság, ahol szinte az összes neve felsorolva van.

A Jahve Nisszi a zászló, a mi zászlónk, a szerelmének a zászlaja. Aztán a Jahve Raffa, az Úr, a mi gyógyítónk. Már az Ószövetségben is bemutatkozott, hogy Ő a mi gyógyítónk. Vagy az El Shaddai, a bőség Istene, minden szükségéidet betöltő Isten.

Vagy nézhetjük a többi nevét, amikor olvassuk, hogy Jahve Roi, az Úr, a mi pásztorunk. Ő elvisz téged a füves legelőkre, a csendes vizekhez terelget, az életedet a béke medrébe tereli, és mindenre kiterjed a gondviselése, hogy legyen legelőd, legyen tiszta, csendes víz, hogyha megszomjazol, akkor ihass. Ő a mi pásztorunk, ezt a nevét is hordozza az Ószövetség.

Hordozza a Jahve Cidkénu nevet, ami jelenti, hogy Ő a mi megigazulásunk. Ez is az ószövetségi nevek egyike Istennél. Ő hozta a mi megigazulásunkat. Eltervezte a világ teremtése előtt, hogy hoz nekünk megoldást, ha az ember elveszetté válik. Ő hozta nekünk ezt a megigazulást, a Jézus Krisztusban. Ő a mi megigazító Istenünk. Megigazított minket.

Az Elohim is egyik neve Istennek az Ószövetségben, és ez jelenti a mennynek és a földnek a teremtőjét. Ő teremtette a világot, ezzel a nevével fedi ezt át. A teremtő Istene mennynek és földnek, mindeneket Ő teremtett. Őreá nézve, és Őáltala vannak mindene. Írja ezt a szentírás. Jahve M'Kaddesh megint egy másik neve, ami annyit jelent, hogy az Úr, aki téged megszentel. Ő az, aki megszentel téged, és akkor leszel szentté, az Ő szent voltát adja neked.

Az Ószövetségben az Ő munkáit, az Ő természetét, az Ő jellemvonásait kijelenti a neveiben. Jézus, amikor a földre jött, hozott az Atyáról, a mennyei Mindenható Istenről egy új nevet a világnak. Amit, hogyha Jézusba kerülünk, a legcsodálatosabb név, amit kiejthetünk. Ez pedig az Abba Atya. Hozott nekünk egy új nevet a Jézus, amikor az Ige testté lett.

Hatalmas kinyilvánítása ez az Ő szeretetének, hogy van egy mennyei *gondviselő* édes Apánk, akihez fordulhatunk, akihez felkiálthatunk, akinek a szemei rajtunk vannak. Azt írja, hogy az Ő szemei az igazakon vannak, és a fülei azoknak könnyörgésein.

Éppen az előbb beszéltem egy drága testvérrel az alkalom előtt, aki elmondta, hogy érzékeli, hogy itt nagyon különleges idők vannak szellemben, állandóan ez a könnyörületesség, ez a fohászkodás, ez a sírás, könnyek között való *könnyörgéssel imádságos* szellemét tapasztalja. Bizony itt van ez az idő. Annyi minden történik a világban. Könnyörgések ideje ez.

Van egy, aki *meghallgatja* ezeket a könnyörgéseket, az Abba Atyánk. A szemei az igazakon és a fülei azoknak könnyörgésein vannak. Nem hiába vannak a könnyörgéseink, mert az Atya kezébe veszi ezeket. Ha a *Szelleme által* könnyörgünk, akkor *garantált*, hogy azokra *megoldások* jönnek, és az életünk jó irányba tud ennek a hatalmas folyamnak a medrében áradni.

Isten Szelleme vezeti és irányítja az életünket. A *hordalékot*, ami nem odavaló, azt pedig szépen, ahogy a folyamok is lerakják a partokon, *lerakja* és tiszta víz megy tovább. Hatalmas dolog ez, amikor a Szent Szellem által megtanuljuk ezeket a könnyörgéseket. Az Abba Atya az a mennyei Atya, a szerető édesapa. Úgy is hívhatod Őt, hogy drága Apukám vagy Apuci, ahogy a legkedvesebb neked.

Becézheted Őt, mert gyönyörködik benne. Mert létrejött ez a kapcsolat, az Atya és az Ő gyermeke között. És melyik földi apa az, aki ne akarna gondoskodni a gyermekéről, és ne akarná neki a legjobbat a tőle telhető módon? Rajta van az ember természetén, hogy a gyermekének a legjobbat akarja. Ezt elhozta nekünk Jézus.

Kiálthatsz, hogy Abba Atya, a Szellem által. Írja is a Róma levél, hogy a Szellem által kiáltjuk, hogy *Abba Atyám!* Hiszem, hogy ami meg van írva, az valóság az életemben. Ez a Jézusnak a hatalmas munkája, hogy hozta nekünk kijelentésben Istennek ezt az új nevét.

Isten is hozott egy új nevet, amikor elküldte a Fiát. Az pedig a Jézus. A Jézusnak adott egy nevet, mivel Jézus *engedelmes* volt a haláláig, mégpedig a keresztfának a haláláig, annak okáért Isten is fölmagasztalá Őt! Üsse meg ez a szó a füledet, hogy *felmagasztalta* Őt.

Azt jelenti ez, hogy *mindenek fölé* fölemelte Őt. Minden helyzet fölé, minden betegség, minden fájdalom, minden kín, minden nyomor, minden gyűlölködés, minden viszálykodás fölé. Fölmagasztalta minden név fölé, és ajándékozott neki oly nevet, ami minden név fölött való. Addig ez a név nem volt az ember birtokában. Mondd, hogy minden név fölött! Ez a *kulcs*. Ezért tudunk *uralkodni* ebben a névben.

Minden név fölött való, hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon. Mi a probléma, amivel küszködsz jelenleg? Van egy neved, és annak hallatára *térdet kell hajtania mindennek*: munkanélküliség, családi problémák, rákbetegség. A leggonoszabb probléma is jöhet, mindegyiknek térdet kell hajtania, a Jézus nevére. *Tudatosítsd* ezt magadban, van egy név.

Ezt a drága mennyei Atya hozta neked, adta a birtokodba ezt a nevet, hogy használd, élj vele és tudd, hogy *erre a névre* minden térdnek meg kell hajolnia, mennyen, földön és föld alatt. Akkor semmi nem maradt, aminek nem kellene térdet hajtania. Minden dimenzióban, minden névnek térdet kell hajtania a Jézus nevére! Ilyen nevet kaptál.

És minden nyelvnek vallania kell, hogy *Jézus Krisztus Úr*, az Atya Isten dicsőségére. Mert látod az együttműködést köztük? Az *Atya hozott* nekünk az élő Igében, a megtestesült Igében egy gyönyörűséges *Fiút*, és hozott egy *nevet* vele. A Jézus nevét.

Jézus neve a *legmagasságosabb hely* a szellemi világmindenségben. A legmagasabb dimenzió a Jézus neve. A legmagasabb pont, a *legnagyobb hatalom*. Minden név fölött való, és ezt neked adta. Ebben a *névben uralkodj!* Ebben a *névben hirdesd* az Evangéliumot! Ebben a *névben létezzél!* Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk, az Ő nevében.

Ezt a nevet adta nekünk, a drága Úr Jézus nevéét. Hogyha elkezdesz elmélyedni az Igében, és csak öt percet félretesz a sűrű napokban, amikor neked a legalkalmasabb – lehet reggel, lehet este –, és elkezded *hívni az Ő nevéét*. Csak így: Jézus, Jézus, Jézus. Kiejtheted vagy csak először magadba szólítod Őt, és újra szólítod Őt, és újra szólítod Őt.

Miközben ezen a *néven időzöl*, fogod érezni, hogy minden *megváltozott* körülötted. *Angyalok* jönnek erre a névre. *Megoldások* jönnek a trónteremből. Ellenséges erők menekülnek. *Kitisztul* a levegő, a szellemi légtér körülötted.

Zaklatásokkal vagy körülvéve, vagy lehetnek olyan gondolatok, amin tépelődsz, és nem tudod, hogy hogyan lesz a megoldás, akkor *hívd* ezt a nevet! Ebben a *névben* van minden *elkészítve* neked. Teszünk most egy pár percet így. Elkezdjük az Ő nevéét hívni, hogy megérezd, hogy miről beszélek, hogy mennyire valóságos.

Egy szellemi valóság az Ő neve és igazság. Az Út, az Igazság és az Élet. Hogy mennyire egyszerű Őbenne járni, mennyire egyszerű! Ezt a nevet kiejteni, hogy Jézus, ez nem egy bonyolult dolog, nem kell hozzá egyetemi diploma. Kell? Jézus mindent olyan *egyszerűvé* tett, hogy a legegyszerűbb, legkevesebb iskolával rendelkező ember is megértse, sőt a kisdedek is *megértsek*.

A halászbereket választotta magának tanítványoknak. Nekik nem volt sok iskolájuk, mégis őket választotta Jézus. Megtanította őket erre a *hatalomra*. Úgyhogy nem mondhatod azt, hogy a te számodra reménytelen helyzetek vannak, mert Jézus *neve felette van*. Jézus neve fölött van, és most elkezdjük Őt szólítani.

Ahogy a te szíveden van, teheted halkabban, hangosabban, felemelheted a kezed hozzá. Lényeg, hogy a szívedből tedd, mert ezek mind szellemi dolgok és a szívből fakadnak. Megszólítjuk, és vedd úgy, hogy miközben szólítjuk az Ő nevéét, egy *magasztalást* végzünk el, mert az Atya fölmagasztalta Jézus nevéét – ugye olvastuk –, minden név fölé.

Neked mit kell tenned, amikor *nehézségekbe* ütközöl? Ugyanezt a magasztalást kell elvégezned. Nem a problémára kell tekintened, mert azt minden erőfeszítés nélkül is ott van a szemed előtt. Nem nagy művészet, hogy mindig belebotlunk a problémákba, mert szemmel látható.

Amit tennünk kell az, hogy nem a problémáinkra összpontosítjuk a figyelmünket, hanem vesszük Őt, a gyönyörűséges Jézus Krisztust és az Ő nevéét. Az Ő nevéét kijelentjük a helyzet felett. Kijelentjük az adott helyzet felett, ami megpróbál minket ebben a pillanatban, ami kihívást jelent nekünk.

Amikor ezt a *nevet* a probléma fölé helyezed és *kijelented*, hogy *Jézus az Úr* ezen helyzet felett, akkor elkezdted *magasztalni* a nevet. Utána kezd el dicsérni ezt a nevet! A Jézus nevében hatalmat vettél a helyzet felett, és kezd el magasztalni ezt a nevet. Ahogy Jézusra *tekintesz*, és arra, amit elvégzett, ez egy *magasztalás*.

Újra elkezded dicsérni ezt a nevet, és a Jézus neve hatalmat vesz felette. Ahogy elkezded magasztalni Őt, egyre inkább *Őt fogod látni*, és nem a problémát. Az Ő nagyságát fogod látni. És az Ő szeretete kezd el hatalmat venni a helyzet felett, és egyre inkább, ahogy magasztalod, *Ő növekszik* a tekintetedben. *Ő növekszik* a fókuszodban.

Az *Ő cselekedeteivel* leszel elfoglalva, az köti le a figyelmedet, hogy valóban elvégezte. Lásd azt a *keresztet*, ahol elszenvedte. Magasztald *Őt*! Magasztalni *Őt* a *probléma felett*, ez a dolgunk. Ahogy ezt tesszük, *eltörpülnek* a problémák. Azt fogod észrevenni, hogy *Ő* pedig egyre inkább magába fogad téged, ahogy te magasztalod *Őt*.

Valóban *Őbenne vagyunk*, csak benne van-e például a gondolatvilágunk? Benne van-e az elménk ebben, hogy *Őbenne*? Benne vannak-e az indulataink? Benne van-e a mindennapjainknak a rezdülése, hogy a cselekedeteink kedvesek-e neki? *Őbenne vagyunk-e*?

A magasztalásokkal egyre inkább *Őbenne* leszel. El fog nyelni a szeretete. Alá fogsz *merülni a szeretetében*. Ahogy alámerülünk *Őbenne*, ezzel a magasztalással azt fogjuk elérni, hogy alámerülünk az *Ő lényében*, ami maga a szeretet, emésztő szerelem. A problémák el fognak törpülni, Isten elnyeli ezeket.

Az *Ő jelenlétében* nem maradhatnak meg a gonosz munkái. Jelenlétében nem áll meg a betegség. A *világosság elnyeli* a sötétséget. Amit neked tenned kell, az végtelen egyszerű, hogy a *helyzet felett kijelented* az Úr Jézus nevét, és azt a nevet, azt a gyönyörűséges mindenható nevet elkezded *magasztalni*. Ezt mindenki gyakorolhatja!

Jézus nevét hívjuk, elkezdjük *Őt* magasztalni és kijelentjük, hogy *ez a név uralkodik*, és Uram, dicséreteket mondok a nevednek. Magasztallak Téged, imádlak Téged, tudom, hogy a Te neved megcselekszi. Tudom, hogy *meg van írva* az Igében, és ennek így kell lennie, nem lehet másként. Megtiltottam, a Jézus nevében! És újra Téged *magasztallak*, mert tudom, hogy a *kezedbe vetted* ezt a helyzetet, és tudom, hogy elkészítetted a *megoldást* ez felett, mert az igazat nem hagyod el, ezért továbbra is Téged magasztallak.

És egyre jobban *Őt* fogod látni. Fogod látni, hogy *figyel* az imádra, és fogod látni, hogy *gyönyörködik* abban, ahogy te magasztalod *Őt*. Az *Ő* neve fel van magasztalva, neked is azt kell tenni. *Egy akaratra* kell kerülnöd az Úrral. A név *felmagasztaltatott* a helyzeted felett. A név *felmagasztaltatott* a betegséged felett. A név *felmagasztaltatott* minden nyomor, nyomorúság, fájdalom, sóhaj, és könny felett. *Felmagasztaltatott*? Neked is ezt kell tenni! El kell kezdeni magasztalni!

Elkerülsz abba a dimenzióba, ahol *Ő elnyel* mindent. Átölel a szeretetével, befogad, teljesen magába fogad. Elnyelődnek a problémáid, nem látod őket többé. Ha fizikálisan ott vannak, akkor sem. Akkor tudod *kijelenteni hitben*, hogy megvan neked, amiben hiszel.

Nem fog többé szorongatni, nem leszel többé a stressz alatt, ami addig felőrölt, hogy Uram mit tegyek? Mihez kezdjek? Hogyan lesz a megoldás? Miként lesznek ezek? Magasztalni *Őt*. Ez a magasztalás egy *kulcs* a keresztény életben.

A Pál és a Silás a börtönben. Semmi lehetőségük nem volt arra fizikális síkon, hogy kimenekedjenek. Az élet és halál helyzete forgott felettük. Jakabot is kivégezték előttük. Egy nagyon-nagyon szoros helyzet volt. Élet-halál helyzetben voltak. Éjfél tájban, a *legsötétebb* órában a kalodák között, sebekkel tele, mit tettek? Istent kezdték *magasztalni*, imádni, énekelni Neki. Csak *Őt* tekintették, nem tekintettek másra.

Elkezdték magasztalni Istent. Ez a *kulcs* a kezekben, hogy láss *áttöréseket*. Mondom neked, a Jézus nevének a magasztalása. Hányszor mondja a zsoldáros, hogy magasztaljátok e szent nevet! Magasztaljátok az Urat mindenekfelett! Dicsérjétek az *Ő* nevét! Hányszor mondja? Hagyjuk elmenni a fülünk mellett, hogy minek azt?

Az Úrnak *öröme* van benne, amikor az *Ő* nevét *felmagasztaljuk*. Innen a földről, amikor még nem látjuk a megoldást, *mennyei dimenzióba* emeljük fel a helyzetet, amikor

magasztaljuk Öt. Megtesszük ezt egy kicsit? Mindenki hozott magával ma valamit, ami legjobban nyomja a szívét, ebben biztos vagyok.

Ha nincsenek is nagy bajaink, akkor is van egy legelső sorban, amit szeretnénk, ha megoldódna. Azt az egyet megfogjuk a kezünkbe, és *felemeljük* a trón elé. Ez eddig egyszerű. Azt mondjuk: Atyám, ezt *rád bízunk!* Elmondtuk már az imát, és Te tudod ezt a helyzetet. És Te *gondot viselsz* erre, amit adtunk neked, Atyám. Te vagy az, aki elvégezte, hogy erre *megoldás* születhessen.

Adtad az egyszülött Fiút, az élő Igét, az Úr Jézus Krisztust. Mivel Ő engedelmes volt a kereszthalálig, a nevét felmagasztaltad, és mivel a nevét felmagasztaltad, én ebben a *névben hatalmat* veszek e felett a helyzet felett. Hatalmat veszek most, és ez a *név megtörte* az ellenség erejét. Ez a név megtörte az ígátat. Ez a drága szent név, a Jézus neve megtörte a gonosz minden erejét az életemben!

Mivel ez a név ezt *megcselekedte*, elkezdem magasztalni ezt a szent nevet. Most a szeretetedből, a szívedből kezd el úgy *magasztalni*, hogy csak a név létezik! *Ő uralkodik*. Ő hozza a *megoldást*. Kezdd el Őt dicsérni és magasztalni!

Uram, *hálás* vagyok, hogy a Jézus *neve uralkodik* az életemben. Uram, megköszönöm Neked, hogy minden helyzetet a kezedben tartasz és *támogatod az igazat* a Te igazságoddal. A megigazultnak vagy az oltalma, és az én igazságom Tőled van. Meg van írva, hogy egy ellenem készült fegyver sem lesz jó szerencsés, ezért nincs mitől félnem, és nincs mitől remegnem, a Jézus nevében.

Meghagytad nekem, hogy csak ne félj és ne rettegj, mert veled lesz az Úr mindenkiben. Atyám, ez alapján felemeltem a szent neved és magasztalom a szent neved, és Te megcselekszed, és Te elkészítetted a megoldást. Magasztallak most, Atyám, és Jézus nevét felmagasztalom, innen a földről felemelem, fel a trónig.

Jézus nevét mondjátok ki, mert az ajkadon kell lennie. A Jézust, a Jézust, a Jézust. Meg van írva, hogy aki segítségül hívja az Úr nevét, az megtartatik. Minden helyzet felett *győzelmet vesz* a Jézus neve. Minden betegség, fájdalom, szorongató körülmény felett a Jézus neve hatalmat vett. Kijelentem, Atyám, és tovább magasztalom a Jézus nevét. Az Ő neve megcselekedte.

Atyám, *hálákat* adok a Jézus nevének! A Jézus neve *megy elöl* az úton, és megtörnek az ígák az életemben, és megnyitod az ércajtókat, leütöd a vaszarakat, Atyám, és előttem mész a Jézus nevében. És tovább magasztallak, és tovább magasztallak, drága Úr Jézus.

A te neved megcselekedte ezt a győzelmet. A Jézus Krisztus szent vére. A folyékony szeretet az élő tanúságtevő e felett. A Jézus nevét magasztalom, a Jézus nevét magasztalom, mert te felmagasztaltad minden név fölött!

Érzitek, hogyan kezd pezsegni a Szent Szellem? Tovább magasztald Őt, és ott van a neve a helyzeted, a probléma és a megoldatlan feladatok felett. Készülnek a megoldások és szállnak alá. Hozzák az angyalok a *megoldásokat* a trónteremből. Az Úr nem hagyja el az övét.

Ahogy ezt teszed, előbb-utóbb ebben a világosságban, ahol most vagy, *meglátod* a megoldást. Meglátod, amit Ő elkészített. Rá fogsz látni helyzetekre. Magasztald a nevét! Rá fogsz látni arra, hogy a Sion hegyének tetejéről az hogyan látszik.

Nem úgy látszik, ahogy te látod. Ez a *kulcs*. Ahogy te látod, úgy a számodra nincs megoldás, de a Jézus Krisztusban megvan a *megoldás*. Ő kidolgozta és átadja neked,

angyalokat küld a segítségedre, meghozza a szükséges anyagiakat, és eltávolítja az utadból a gonoszt. Előtted megy az úton, és összetöri az ércajtókat, amiket az ördög pokol kapuiként rakott ki az utadba, hogy ne tudj tovább haladni.

Magasztald Őt, a Jézus *nevét magasztald!* Tovább magasztald! Magasztald Őt! Magasztalásokban dicsőséges jelenlétek jönnek. Az Úr jelenléte, a Szent Szellem kiáradása jön, és közben egyre följebb kerülsz, ahogy a sas a szárnyait kitarja, és jönnek ezek a gyönyörű szellemi hullámok, a szellemi indítások, s a szellemnek hullámai, mint a tenger hullámai.

Egyre *magasabbra emel föl* téged, csak ki kell tární a szárnyadat. Ő fölemel, és tovább magasztalod, megint följebb emel, és már nem nyomja úgy a szívedet, ami eddig a szíveden ott volt és nyomorgatott és szorongatott és ijesztgetett. Már nincs ott, mert felmagasztaltattott Jézus neve. Ne hagyd abba! Ahogy magasztaltatik a Jézus neve, Ő feljebb emel, ez a kulcs.

Ha belenézel a szívedbe, akkor nagyobb a *békesség*, mint mikor elkezdted. Elkezd áradni a békesség, az öröm vele, mert ezek ott bent vannak, belül a szívünkben. Szívünkben van ez a *királyság*, az Ő békessége, az Ő öröme és az a megigazultság, ami a tiéd, elkezd *hatalmat venni* a helyzet felett, a Jézus nevében.

Már nem nyom úgy téged, mint az első pillanatban, amikor elkezdted. Magasztald tovább Jézus nevét, imádd Őt! Ő *imádókat* keres magának. Látod, hogy ez *személyes*? Közted és közte zajlik. Senki nem tudja elvégezni helyetted. Így mész följebb és magaslatokba jutsz el a Szellem által. A Szellem visz följebb.

Az ellenség megszégyenül! Lásd, hogy megszégyenül. Minden gonoszságával eltávozott. Meg van írva a *győzelmed*, Jézus *megfizette az árat* érte. A *folyékony szeretet* cselekedte meg, a Jézus Krisztus *szent vére* folyt ezért. A Jézus Krisztus vére a Golgotán a folyékony szeretete Istennek, amikor kifolyt az Ő szent vére.

Az Ő szeretete nem egyezik azzal, hogy az ördög téged meghurcoljon. Az Ő szeretete nem nézi azt el, hogy téged az ördög kikérjen és megcsúfoljon, amikor te az Ő gyermeke vagy. Az Ő *szeretete nem engedi*, hogy ez veled megtörténhessen, amivel az ördög ijesztget téged. Magasztald tovább!

Ne engem nézzél, tőlem semmi nem származik! Nézd az Úr Jézust, lásd Őt, lássad Őt! Egyre nagyobb dicsőségben, ahogy Ő ezt megcselekedte, hogy a szeme rajtad van. Jézusnak a dicsőségét lásd! Egyre nagyobb világosságban, a teljes délig. Őt *lássad!* A probléma már törpül, eltörpül és eltűnik, mert az Ő nagyságához nem összemérhető az a probléma, ami nyomorgatott. Nem összemérhető.

Az *igák megsemmisültek*, a szögek kiestek, a terhek levágtak és összetörtek, nincsenek többé. Azt mondja neked, hogy nézed az ellenséget, és többé nem látod azt. Miért? Mert magasztaltad Őt. Ez egy kulcs a kereszténynek. Lehet, hogy az életedben még soha nem magasztaltad ennyit, de sűrűsödik a jelenléte, itt van közöttünk. Magasztald Őt!

Operációra vár a családod egy tagja? *Magasztald Őt!* Beteg a gyermeked? Magasztald Őt! El fogod tudni mondani, hogy a felmagasztalások által meg tudtad *ragadni a megoldást*, amit Ő elkészített, mert ott vagy a trón előtt, és te *csak Őt látod*. Mit látsz? – kérdezi az Úr Jeremiástól? Mit látsz? Ez kulcs. Én a *megoldást látom*, mert Őt magasztalom. Őt magasztalom Atyám. Jézus neve magasztaltassék fel minden helyzet felett!

Látod, hogy ez milyen mozgást hozott a szellemi dimenzióban? Megtapasztalhattad. Otthon, ha magadban mész így az Úr elé, és ilyen jelenlétekbe bemész, nem akarsz kijönni

majd. Egyszerűen mélyebb és *mélyebb jelenléteit* fogod kívánni, és ez hozza az *áttörést*. Ez a jelenlét. Az Úrnak a *megnyilvánult jelenléte* a kenet, ami megtöri az igát.

Mindezt magunkban hordozzuk, de nem gyakoroljuk. Ez a magasztalás kulcs az életünkben, ez a közösségének az alapja. A közösségnek az alapja az Ő magasztalásai. A drága névnek a felmagasztalása.

Nemcsak a drága *Atya* magasztalta fel ezt a nevet. *Neked* is magasztalnod kell innen a földről. Nagyon-nagyon fontos és végtelen egyszerű alapigazság. Ha igazán megismered Őt, így lehet közösséget építeni. Ha igazán megismered, akkor nem kell alapelvekkel élned.

Nem lesz szükség arra, hogy alapelveket tanítsanak neked a királyságból. Hogy megtanítsák neked, hogy *adakozni* kell például az Úr dolgaira. Mert ha a szíved elkezd *azonosulni* az Ő természetével, akkor *ösztönös* lesz, hogy elkezdesz adni azoknak, ahol szükségét látsz, adsz az Úr dolgaira. Ösztönösen fognak eljönni azok a dolgok, amik az Ő természetéből fakadnak, mert *szellemtől vezérelt* leszel.

Nem kőtáblás időszakban élünk, amikor kőtáblákra írták, hogy mit kell tennünk, hanem az Ő törvényei a *mi szívünkbe* lettek írva. A Szellem vezérel minket, és ahogy megismered Őt, szeretni fogod Őt. Ha *jobban megismered* Őt, még jobban fogod szeretni, és ez növekszik. Egyre inkább megismered Őt, egyre *jobban fogod szeretni*.

Lenyűgözővé válik a szeretete a számodra, ahogy megismered Őt, mert Őbenne nincsen sötétség, nincsen gonosz, nincs olyan, amiben csalódhatnál. Ő tökéletes. Ha Őt megpillantod, akkor a szemedet nem tudod levenni tőle.

Ha Őt meglátod, fogod tudni, hogy az Alfától az Omegáig tényleg Őbenne van minden. Ő a *teljesség*. Minden, amit keresünk az életben, az Őbenne van meg. Most csak egy ízelítőt kaptunk ebből, hogyan lehet *felgerjeszteni* Istennek ezt a csodálatos jelenlétét, ami bennünk lakozik. Kihozni azt a látható fizikai birodalomba. Örömben lenni, békességben lenni és megnyugvásban lenni. A zaklatás eltávozik tőled, és eltávozik a fájdalom és a sóhaj. Így van megírva. Ami le van írva, az mind úgy igaz Isten szemében, mi pedig meg tudjuk élni azt.

Mindig Jézus szavaihoz megyünk vissza, hogy tulajdonképpen hogyan is van az a világosság. Az a *világosság*, amiről Jézus mondja, hogy én vagyok a világ világossága. Jézus kijelenti magáról, hogy nem kell többé sötétségben járnod, nem kell tapogatózni, hogy mi a helyes és mi a helytelen. Nem kell, hogy valaki megmondja neked kívülről, hogy engem kövess. Én vagyok a világ világossága.

JÁNOS 8,12.

12. Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.

Ha te Jézust követed, ha *elszánod* magad erre, hogy a *világosságot követed*, akkor nem fogsz kikötni a sötétség cselekedeteiben. Nem kell aggódnod, hogy azokat fogod cselekedni, ha a világosságnak megengeded, hogy vezessen téged. Mert azt mondja, hogy aki engem követ, az nem járhat a sötétségben.

Jézus kijelenti magáról, hogy én vagyok e *világ világossága*. Az igazi világosság eljött már a világba, megvilágosít minden embert, aki megszületik a földre. Ez a világosság beköszönt a szívébe, hogy megtalálja Istent. Aki nem fogadja Őt el, annak nincs mentsége. Amikor azt mondja Jézus, hogy *aki engem követ*, a következő gondolatában Jézus azt is előhizza, hogy *ti vagytok* a világ világossága.

MÁTÉ 5,14.

14. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város.

Mert Jézus ott kezdi, hogy én eljöttem e világra, az Ige testté lett. Én vagyok a világ világossága, gyere és kövess engem! Aki engem követ, az nem járhat sötétségben. Aki engem követ, azokról Jézus meri állítani, hogy ti vagytok a világ világossága, ti fogtok ezzel a világossággal világítani ennek a világnak.

Nem rejtethetik el a hegyen épített város. Akármerre nézel, először azt fogod meglátni, ami a hegy tetejére épült. Ugyanígy van a mi világosságunkkal, hogy megyünk a világba és ragyogjuk ezt a világosságot, ha Őt követjük, akkor a világ meglátja ezt.

Olyanok leszünk, mint a hegyre épített város. Mindenki meglátja: ők mások. Máshogy beszélnek, másként cselekednek, és fel fogod ébreszteni a világ figyelmét, hogy vajon mi más benne, ami annyira más, mint amit megszoktunk a világban? Ez az ajtó arra, hogy Jézusról beszélhess.

Utána már nagyon könnyű meggyőzni a másikat, hogy érdemes Jézust követni, érdemes az Ő útját követni, érdemes a világosságban járni, mert akkor az áldások Istene megdicsőül az életedben, és valóban jó dolgok kezdenek történni veled.

Abban járhatsz, ahogyan a megváltásban elvégezte Jézus, ami nem cselekedetekből, hanem Jézus követéséből van. A világosság követéséből van és ez a világosság megadatott nekünk. Nem lesz benned sötétség.

Azt mondja Jézus, hogy az ellenségnek nincs bennem semmije. (Ján. 14,30) Ez nagyon megdöbbentő állítás. Ha te Őt követed, akkor kijelentheted az Ő nyomdokain: az ellenségnek nincsen bennem semmije, sem egy gonosz gondolata, sem egy kísértése, sem irigység, sem gyűlölködés, sem fájdalom, sem betegség. Semmi, ami az ellenségtől jön, nincs bennem.

Ezt kijelentheted, ha Ő a te világosságod. A magasztalások között mindig említsd ezt meg, hogy bennem nincs sötétség, bennem az ellenségnek nincs semmije. Hatalmas igazság! Jézus szavai ezek. Ő bátran ki merte jelenteni, Ő volt az élő Ige.

Ha mi az Igét plántáljuk magunkba, az Ige alul gyökeret ver, felül gyümölcsöt terem – ez az Ige természete –, akkor egyre inkább kijelenthetjük, hogy az ellenségnek nincsen bennünk semmije. Nem tud megtámadni, nincs közös részünk az ellenséggel, nincs közös halmazrész. Ő a sötétség, mi pedig a világosság vagyunk. Mi a világosság vagyunk!

A keresztény élet sikerének a titka nem abban van, hogy valaki kívülről megmondja neked, hogy mit tegyél. Nagyon szeretjük egymásnak megmondani, hogy én a helyedben mit tennék. Sőt sokan kérdezik, hogy te a helyemben mit tennél?

Én meg azt mondom, hogy meg nem mondom neked, mert nem a te helyedben vagyok. Ha ott lennék, akkor tudnám, hogy mit tegyek, mert Isten megadná a kegyelmet, de mivel te vagy ott azon a helyen, senki meg nem mondhatja neked, hogy mit tegyél, mert te kapod majd az ítéletet, neked kell tudni, mit tegyél, hogyan kell megállni.

Neked kell elvenni Istentől, hogy abban a helyzetben mit kell tenned. Téged vezet ott a Szent Szellem. Én könyörgök majd érted, imádkozom érted, ha kell, vigasztalásokat és támogatásokat nyújtok neked, és megvallom még az Igét is, de a döntést neked kell meghozni.

Ezek nem kívülről vezéreltek, hanem onnan belülről. Belülről jönnek ezek a folyamok. Ahogy ráfekszel ezekre a folyamokra, jönnek a vezetések, hogy neked mit kell tenni, neked hogyan kell azt tenni, neked mi az utad.

Miközben a *fókuszunkat* így az Úrra állítjuk, és magasztaljuk Őt abban, hogy Ő ezt megcselekedte, *hitben elfogadtuk* azt, úgy elkezdünk *elváltozni* erre a szellemi szépségre, az Ő gyönyörűségére, az Ő képére, és hasonlatosságára. Elkezdjük *ragyogni* Őt, és a sötétség nem állhatja ezt a világosságot. A *világosság elnyeli* a sötétséget. A sötétség eltávozik tőled, és annak minden cselekedete, mert ez a *világosság beborítja* az utadat.

Ez a világosság kiárad, ahogy Jézus maga a világosság. Azt mondta, hogy aki engem követ, az nem járhat sötétségben. Megígérte, hogy *te leszel* a világ világossága, ha engem követsz. Akkor mi közünk van a sötétség cselekedeteihez? Semmi! Semmi közünk sincsen hozzá a jogosság és igazság szerint, ami a Biblia.

Bármit tervezne ki az ellenség ellened, a leggonoszabb terveket hozhatja, az *nem árthat* neked, mert te az *oltalom alatt*, az Ő védelme alatt vagy. Egyre inkább és egyre *jobban szereted* Őt, ha ezt az utat választod. Ahogy Őt megismered, egyre jobban szereted, egyre jobban fogod *odaszánni* magad, egyre jobban fogod szolgálni Őt, és *nem tarthat vissza* az ellenség.

Azt írja az Ige, hogy *semmi nem választhat el minket Istennek szerelmétől*, mely van a Krisztus Jézusban. (Róm. 8,35-39) Sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, semmilyen emberi gonoszság, semmi nem szakaszthat el minket Istennek szerelmétől, ami emésztő tűz. Ő megoltalmaz minket. Áldott ezért az Úr neve!

Miközben ezt az *utat* járod, garantálva van az *öröm*, ami belülről felfakad. Magyarázat nincs rá, hogy te miért vagy ebben a megszentelt *békességben* és túlaradó örömben. Szavak nincsenek rá, de te érzed az Úrnak ezt az örömét, ahogy te Őt választottad, ahogy az Ő útján jársz.

Egy öröm fog *felfakadni* belülről, egy olyan öröm, ami kibeszélhetetlen, nincs hozzá a földön hasonló öröm. Megkérdezik, miért örvendezel most éppen? Mondhatod, hogy a Jézus *Krisztus öröme* van énbennem, és Ő örvendezik énbennem. Az Úrnak ez az öröme az én *erősségem*, ezért nem fog rajtam a betegség, nem fog rajtam a gonosz, nem fog rajtam a gyűlölködés.

Meg van írva, hogy a *jóval* győzték le a gonoszt. Ha ehhez tartod magad, és a *szeretet* útját választod, semmi nem tud megfogni az életben az ellenségtől. Be vagy olajozva, és kicsúszol a kezei közül. Nagyon nagy kihívás ezt az utat járni, és nagyon nagy öröm és dicsőség.

Jézus megmutatta. Ő letette az isteni mivoltát, és azt mondta, hogy engem kövessetek! Íme, úgy jelent meg emberként, mintha nem is lenne Isten – pedig teljesen Isten volt –, annyira ember volt. Teljesen olyan volt, mint te vagy én. Kézzelel tapintható hús ember volt. A Szent Szellemtől fogant.

Megmutatta, hogy ember létére minden kísértésben *képes megállni* a Szellem által. A Szellem *kenete* volt fölötte. Mondta, hogy az Úrnak Szelleme van énrajtam. Megmutatta nekünk ezt az utat. Ha te az Úr *Szellemével jársz*, akkor neked ugyanígy meg lehet állni minden kísértésben. Ezt az utat kínálta.

Annyira teljesen Isten volt, mint hogyha nem is lett volna ember, és annyira teljesen ember volt, mint ha nem is lett volna Isten, és mégis mind a kettő volt, *Istenember*. Ő, az ember Jézus Krisztus *képvisel* minket a mennyben. Ez mutatja az embernek a hatalmas voltát.

Isten, amikor az embert teremtette, akkor nem valami kis akármit teremtett, kis csúszómászó, eltáposható valamit, mert a Szentháromságnak az egyik tagja ember formában uralkodik fent a mennyben, emberformában, ahogyan te meg én.

Hatalmas helyre *emelt* minket Isten. Az eredeti *tervében* is ez volt, hogy az embert később *megkoronázza* az Ő dicsőségével, az Ő kegyelmével és irgalmával, mert szükség volt rá. *Visszaemeli* az embert arra a helyre, ahonnan kiesett, sőt még a fölé, mert elpecsételi örökre, többé nem eshetünk ki arról a helyről. Ez valami gyönyörűség.

Meg kell *ismerned* az ember Jézus Krisztust! Ez a kulcs! Nincs más név, és nincs más út! Ezt tudomásul kell venni, ha akarsz az Isten áldásaiban járni. Nincs máshol. *Én vagyok az út, az igazság és az élet* – mondja Jézus. Ez az *egyetlen út* az Atyához a Jézus Krisztus.

Nincs más név, mert az embereknek az ég alatt, itt a földön, nem adatott más név, amely által üdvözlünk kellene. Nincs más név! *Az egyetlen név*, ami felmagasztaltatott, és az egyetlen út a Jézus Krisztus az Atyához.

Ez olyasmi, hogy szemléltessem, például van egy kiváló készüléked, a legújabb kiadású iPaded is lehet, kis aranyos tablet, vagy bármi, amit kaptál, és használni akarod, de fel kell töltened. Nagyon okos az a készülék és szinte mindent tud már. Fölmehetsz a világhálóra, bárminek utána tudsz nézni, mindenkit felhívhatsz, írhatsz leveleket, válaszolhatsz, nagyon okos kis készülék, de fel kell tölteni.

Adnak egy hozzá való tápegységet, mert egy 220V-os konnektorod van. De ha ezt a kis tabletet közvetlenül be akarnád dugni a konnektorba, akkor téged is megrázna, meg az is elégne. Így van Isten az Ő mindenható voltában, ember nem közelíthet hozzá az emberi mivoltában, csak akkor, ha megvan a pontos csatlakozó, ami becsatlakozik az egyik oldalon a 220V-ba, a másik oldalon becsatlakozik a tabletbe, vagy a kis okos telefonodba és megvan az összeköttetés.

Isten és az ember között így az *összeköttetés* az ember Jézus Krisztus. Nincs más. Nem lehet mással becsatlakozni, mert elégnénk. Az Ő tüzében, az Ő hatalmas és mindenható voltában az ember egy szempillantásban megsemmisülne. Csak a Jézus *Krisztus által* van odamenetele az embernek.

Megnézzük az Írásokat erről, az 1Timótheus 2-ben van egy gyönyörű Ige. Kérdezik sokan, hogy miért nem imádkozunk ebben a névben, meg abban a névben, miért nem ejtünk több szót erről, meg arról. Ilyenkor az Ige kell, hogy válaszoljon nekünk, hogy világosságot hozzon.

1TIMÓTHEUS 2,4–6.

4. Aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson.

Kapunk itt egy világosságot. Az Atyának van egy *akarata*, az, hogy egyetlen ember el ne vesszen, minden ember *üdvözljön* és az igazság ismeretére mindenki eljusson. Az úgy még nem igaz, hogy az igazság szabaddá tesz benneteket, hanem megismeritek az igazságot, és az *igazságnak ez az ismerete* tesz szabaddá benneteket, és ez szellemi ismeret.

Addig, amíg nem ismered Jézusnak ezt a hatalmát, addig nem tudsz benne uralkodni. Ezt meg kell *ismerni*, és akkor tudsz *uralkodni*. Az igazság ismeretére, mondja az Atya, hogy szabaddá tesz. Ismerd meg ezt az igazságot, akkor fogsz tudni uralkodni.

5. Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus,

A konnektor meg az iPad között nem lehet bedugni őt a konnektorba, kell hozzá egy csatlakozó kábel, ami pontosan beilleszkedik ide és oda is, és akkor jön a feltöltés. Egy az Isten és egy a *közbenjáró* Isten és ember között, az ember Jézus Krisztus. Nélküle nincs

menetelünk az Atyához. *Nélküle* nincs megváltás! Ha lenne, akkor Jézusnak nem kellett volna meghalni. Ő szükséges ahhoz, hogy megismerd, hogy az áldásokban járj.

1TIMÓTHEUS 2,4–6.

6. Aki adta Önmagát váltsággul mindenekért, mint tanúbizonyság a maga idejében

Mindenekért Ő volt a *váltság*, a világ minden bűnéért. Nyugodtan odamehetsz az Atyához, és mondhatod: *Elfogadom*, Atyám, amit értem tettel a Krisztusban.

Minden bűnödért Ő a váltság, te tiszta vagy és megigazult. Ő a váltság mindenekért. Amikor csak szükséged van rá, az Ő tanúbizonysága megjelenik a Szellem által. Csak szólítsd a nevét! Szólítsd a nevét, és magasztald a nevét minden helyzet felett! Magasztald fel Őt, és tanúbizonyság lesz a maga idejében akkor, amikor szükség van rá! Alkalmas időben *meghallgattalak*, szükségben megsegítettelek. (2Kor. 6,4)

A bölcs ember nem várja meg, amíg bajba kerül, hanem *előre megismeri* ezt a drága Jézust, felépíti az életét erre a kősziklára. Minden nap *tápláld* magad az Igével! Minden nap *építsd* magad! Valóságosabb legyen ma, mint tegnap volt az Ő mindenható volta. Valóságos legyen, kézzel fogható legyen! Ki kell *építeni* a hitünket. Szeresd Jézust! Ez az üzenet, hogy szeresd Őt. Legnagyobb kincs itt az életünkben, hogy megismerhetjük Őt, és szerethetjük Őt.

Ez a *legnagyobb kincs* az életünkben, hogy szeretjük Őt. Mindent ebből a *szeretetből* cselekszünk. A legnagyobb kiváltság a földön szeretni Őt, mert Ő *előbb szeretett* minket, és az életét adta értünk, Ő váltság volt mindenekért. Hatalmas megváltás!

Nem járhatunk úgy a hétköznapokban, mintha nem is létezne. Ő adja minden lehetőséget, Őbenne van az egész életünk. *Őbenne élünk*, mozgunk, vagyunk. Minden pillanatban tudatosítsd, hogy Ő adja a következő *leheletedet*. Nélküle nem lenne olyan egyszerű a lélegzés, ha Ő nem adná a levegőt, akkor már nem lennénk. Minden Őtőle van. *Szeresd Őt!* Szeresd a Jézust! *Hirdesd* azt az üzenetet, amit rád hagyott!

Azt mondja Jézus, hogy ha engem *szerettek*, akkor az én parancsolataimat *megtartjátok*. Ezek nem a kövekbe vésett ószövetségi, mózesi törvénytáblák, mert azokat félretette az útból. De mindazt, amit mond neked, azt *tedd meg* azért, mert szereted. Ezt érti itt Jézus ez alatt, hogyha engem szerettek, ne a szátokkal szeressetek engem, hogy: jaj, de szeretem a Jézust!

Amit legutoljára mondott neked, azt megtetted? Jézus azt mondta, hogy *úgy mutasd* meg, hogy szeretsz engem, hogy *megcselekszed*, amiket kérek tőled. A cselekedetekben mutasd meg, hogy szeretsz engem. Jézus szeretete a *szél* a mi vitorlánkban, az víz minket előre. Ez a szeretet, hogy ezt megismerjük, és viszontszeretjük ezzel a szeretettel Jézust, és egymást.

Ez a *szél* a vitorlánkban, így megyünk *előbbre*, és így megyünk abba az irányba, amerre kell. Ha ezt a szeretetet *figyelmen kívül* hagyjuk, nem tartjuk szem előtt, akkor másfelé fog menni az életünk sodrása, *elsodortatunk* az igazságtól. Áldott a neve, hogy megértjük és gyakoroljuk ezeket, és Őbenne bízunk és megtanuljuk magasztalni Őt jobban, mint valaha. Ez a *kulcs* az életünkben.

Ezt a *szeretetet* találta meg Pál. Mi történt Pállal, aki lihegve, gyűlölettel telve irtotta azokat, akik a Jézust hirdették? Az életüket oltotta ki és meg volt róla győződve, hogy amit tesz, az helyes, mindaddig, amíg nem találkozott ezzel a hatalmas világossággal. Elment a főpapokhoz és engedélyt kért, hogy ne csak Jeruzsálemben üldözhesse a keresztényeket, juttassa őket börtönbe és kövezzék meg őket, hanem még Damaszkuszba is adjanak neki megbízólevelet.

Oda is ment takarítgatni, hogy ott is megkeresi azokat, akik jézushívők, hogy ott is körmükre néz, és ott is bajba kerülnek majd, és azokat is elhozza Jeruzsálembe, és mindenki elveszi a büntetését, aki ebben a Jézusban hisz. Dühöngő gyűlölet volt benne. Ez kinek a természete? Az ellenségé. Meg volt győződve, hogy az ő tanai a helyesek. A legszigorúbb vallási rend szerint nevelték őt farizeusnak.

Meg volt róla győződve, hogy nála van az igazság, és gyilkolta a keresztényeket. Mindaddig, amíg Jézus azt mondta, hogy megmutatom neki, hogy mennyit kell szenvedni az én nevéért, megjelenek neki, és abban a pillanatban meg fog *fordulni*, mert Isten látja a szíveket. Isten a szíveket tekinti.

Saulnak meggyőződése volt, hogy amit tesz, az Istennek tetszésére van, csak mivel nem volt benne még ez az újonnan teremtett szellem, ezért nem ismerte, hogy hogyan érez *Isten szeretete* abban, amiket cselekszik. Azt mondta Jézus, hogy majd én megmutatom neki. És mit tett? Ezt szeretném nektek az Ő szájából beszámolóként elmondani.

Döbbenetes *változáson* ment keresztül, amikor *találkozott* ezzel a szeretettel, és ezzel a világossággal. Óriási változáson ment keresztül, mint mondjuk, *pálfordulást* vett az élete. Innen van ez a kifejezés. És a szeretet ezt velünk is elvégzi. Ha Őt megismerjük, akkor pálfordulások jönnek az életünkben. Minden térd *meghajol* a szeretet előtt.

A szeretet *felemészti* a szívünkben, ami nem odavaló, ha engedjük, hogy ez a szeretet átjárjon minket. Megfordítja az életünk folyását jó irányba, és megszorongat minket, hogy mit kell tennünk. Isten szerelme elkezd *szorongatni* minket, és tudjuk, hogy ezt kell tennünk, ez a helyes. Pállal hogyan történt ez? Az Apostolok cselekedetei 9-ben olvashatjuk a beszámolót, Saul találkozása a nagy világossággal.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 9,3–6.

3. És amint méne, lón, hogy közelgete Damaszkuszhoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből:

Azzal a megbízólevéllel közelgett Damaszkuszhoz, hogy ott is irtsa a keresztényeket. Látod, amikor *Isten cselekszik* és megsokall egy helyzetet, akkor hogyan jönnek a változások? Akkor, amikor nem is várod, képes a helyzet nagy *hirtelenséggel megváltozni*.

Ezekre legyél készen hitben, hogy ezek *nagy hirtelen* jönnek. Nagy hirtelen fog cselekedni *csodákat* az életedben. Pünkösöd napján hogyan jött? Nagy hirtelen, sebes, zúgó szél, zendülések. Ő nagy hirtelen jön, a változásokat hozza, a megoldásokat nagy hirtelen, a legváratlanabb pillanatokban kész téged megörvendeztetni. Ő a *nagy hirtelen* Istene. Itt is ez történt.

Ment szépen saját tervei szerint, gyűlölettől lihegve, hogy mit tesz majd, és hogy ez az Istennek kedves. És nagy hirtelen lesújtott az Úr rendelete, azt mondta: eddig és ne tovább! Ez az Úr természete. Képzeljétek el, hogy megnyílt a menny és az Atyának ez a dicsősége, ez a hatalmas fénye körbevette Őt váratlanul.

4. És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, miért üldözöl engem?

Kérdezik sokan, hogy miért *esünk el* a kenettől? Istennek az *ereje nagyobb*, mint a test tónusa. Ha Ő megjelent, a papok sem tudtak megállni a templomban a dicsőségben, amikor a sűrű ködfelhőben kiáradt a jelenléte. Elveszti a test a tónusát. Saul is leesett a földre és hallott szózatot, amely *Isten hangja* volt. Mint a sok vizek zúgása, úgy szokott jönni.

Az Úr mindannyiunkat ismer név szerint. Látod, amikor a keresztyékekkel ezt és azt tette, az Úr személyesen magára vette? Azok a bántások, amik téged érnek, a gyűlölködések, személyes sértések, megjegyzések, azokat az Úr *magára veszi* személyesen.

Nem téged bántottak meg vele. Az Úr személyesen magára vette, s azt kérdezte: *Miért üldözöl engem?* Vagyis, nem velük tetted, Saul! *Engem* gyilkoltál, engem üldöztél, engem bántottál, engem kergettél. Ez egy borzasztó döbbenet lehetett Saulnak különben, mert teljesen váratlanul, abban a meggyőződésében, hogy ő az Istennek dicsőséget cselekszik, jött ez az üzenet: *miért üldözöl engem?*

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 9,3–6.

5. És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl: nehéz néked az ösztöke ellen rúgódoznod.

Azért azt tudta, hogy itt egy *Úrról* van szó, ebben a dicsőségben. Képzeljétek el, hogy arról a Jézusról, akiről meg volt győződve, hogy csak a népnek az ámítója volt, hogy becsapta a népet, és mikor a feltámadását hirdették, akkor az a hír járta, hogy csak ellopták a testét.

Egy népámítónak tartották Őt a farizeusok, csalónak tartották, és meg volt róla győződve, hogy ez hamisság. Azt mondja neki a hang, hogy én vagyok Jézus, *akit te üldözöl*. Képzeld ezt a döbbenetet. *Bemutatkozott* neki Jézus. Ne próbálkozz tovább, mert nem megy ez neked!

6. Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, és menj be a városba, és majd megmondják néked, mit kell cselekedned.

Itt van a *nagy fordulás* az életünkben: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Látod, amikor ez a *szeretet* megérint, amikor ez a *világosság* megjön az utadra, azt fogod mondani, hogy Uram, *rendelkezz velem*, itt vagyok. Mit akarsz, mit cselekedjem? A tiéd vagyok! Úr vagy nekem! Jézus Te vagy az Úr az életemben! Mit cselekedjem? Uram parancsolj és az a szó meglesz!

Teljesen *átadta magát* egy szempillantásban, amikor ez a szeretet előntötte az életét, amikor ez a világosság beborította őt. Minden megszűnt, *elnyelte* ez a világosság a gyűlöletet a szívében, a gonosz terveit, a gonosz szándékát, a gyilkolást. Elnyelte, megszűnt.

Átadta magát: Uram, mit cselekedjek, mit akarsz, rendelkezz velem! Ezt teszi velünk, amikor *találkozunk a szeretettel!* Megváltozik az életünk, elkezdjük Őt keresni. Akkor az Úr azt mondta neki, hogy *kelj fel!* Látod, milyen *kegyelmes* az Úr? Azonnal ott volt a *megbocsátás* ebben, az elfogadás. Elfogadta Pál megtérését, a szívének a *kiigazítását*. Az Úr kegyelme megtalálta őt.

Így kell imádkozni az ellenségeinkért. Azért mondja Jézus, hogy *áldjátok meg az ellenségeiteket*, hadd jöjjön *világosság* az életükre, hadd jöjjön ez a fény az életükre, hadd jöjjön ez a *szeretet* az életükre, akkor fognak *megfordulni*, addig nem.

Ha szidjuk őket, meg ugyanúgy elkezdünk gyűlölködni, ahogy ők teszik, akkor nem jutunk egyről a kettőre. Mi is ugyanolyan gonosszá leszünk, mint ők voltak velünk, és az nem épít, hanem akkor az ördög minket is *behúzott* abba a verembe, ahol az ellenséget tartja, a saját csapdájának, fogságának, a kényének a kedve szerint. Nem ez az út! Isten a *szeretete* által, a világossága által végzi el ezeket az életünkben.

Ezek után Pálnak nagyon sokat kellett szenvednie, és sok mindenben végig kellett mennie. Mondják azt is, hogy az ember előbb-utóbb mindent le kell, hogy arasson az életben, ahogyan ő gyilkolta a keresztényeket, neki is kijutott később ezekből az üldözésekből bőséggel.

De Isten mindig *kimentette*, mindig megadta neki a kimenekedést, és mindig előbbre tudott menni az Evangéliummal. Isten küldött angyalokat is a kimenekedésére, hatalmas kimenekedéseket.

Később, amikor Agrippa király előtt áll, hogy elmondja a védőbeszédét, hogy miért is vádolják őt a zsidók, és miért törnek az életére, nagyon érdekesen szól erről. Ugyanezt a látogatását Istennek foglalja itt össze Pál, de még van benne valami, ami a végére nagyon fontos lesz.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 26,13–18.

13. Délben látám az úton, király, hogy a mennyből a napnak fényességét meghaladó világosság sugárzott körül engem és azokat, kik velem együtt haladnak vala.

Próbáltál-e már délben a napba nézni? Képtelenség, mert olyan erős a fénye, hogy az ember nem tudja nyitva tartani a szemét és belenézni. Ennél erősebb fényt képzeljétek el, amikor az Úr meglátogatta őt. Megnyílt a menny és az a *dicsőség szállt alá*, a delelő napnál fényesebb világosság, hatalmas sűrű dicsőség jött alá, és ez látogatta meg őt. Ebben a dicsőségben meg fogod Őt *hallani*. Ha a dicsőségbe bemész, akkor meghallod Őt.

14. Mikor pedig mi mindnyájan leestünk a földre, hallék szózatot, mely énhozzám szól és ezt mondja vala zsidó nyelven: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz néked az ösztöke ellen rugódoznod.

Az Úr tudja, hogy mi az a szó, amit te megértesz. Zsidó nyelven szólt az Úr.

15. Én pedig mondék: Kicsoda vagy, Uram? És az monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.

16. De kelj fel, és állj lábaidra: mert azért jelentem meg néked, hogy téged szolgálóvá és bizonyossággá rendeljelek úgy azokban, amiket láttál, mint azokban, amikre nézve meg fogod néked jelenni;

Itt van a kijelentés. Itt nyugodtan beleolvashatod a *saját elhívásodat* is. Vagyis szolgálom leszel ezentúl, Pál, nem az ellenséget fogod szolgálni, hanem az én szolgálom leszel, és bizonyosság leszel a világnak én rólam – mondja Jézus. Karöltve megy előre az elhívás.

17. Megszabadítván téged e néptől és a pogányoktól, kik közé most küldelek,

Isten az egész tervet egyszerre *nem közli* velünk, mert összeroppannánk alatta. Ha abban a pillanatban, ahogy beléptünk Krisztus Testébe, közölné velünk, hogy mit akar még ránk bízni az eljövendőkből, nem tudnánk az egészet együtt elvinni. Ezért van az, hogy azt mondta Pálnak, hogy amiket láttál, és amiket majd megjelentek néked. Csak járj velem és meg fogom jelenteni ezeket neked. És itt van az *elhívása*:

18. Hogy megnyissad szemeiket, hogy a sötétségből a világosságra és a sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek eltörlését és a megszenteltek között osztályrészt nyerjenek az énbennem való hit által.

Ugye a foglyok a sötétségben vannak? Ezt a *világosságot hirdesd* nekik, amit láttál, hogy én vagyok világosság. Hogy többé ne a sátán igája alatt legyenek, hanem *engem szolgáljanak*. Amit cselekedtek, el van törölve. Ezt a kegyelmet hirdesd nekik, ne a kőtáblákat és a

parancsolatokat, hogy mit szegtek meg, ne büntudatot táplálj bennük! Ne ezt hirdesd, hanem a bűneik eltörlését! Ez az elhívása Istennek, mert elvégezte.

Hatalmas osztályrészünk van. Isten háza népévé tettünk a Jézusban való hit által, vagyis nem cselekedetektől. Itt össze van foglalva az Evangélium. Az énbennem való hit által vegyék tudomásul, hogy el vannak törölve a bűneik, hogy áttértek a sötétségből a világosságra, hogy az igáik megtörtek, az énbennem való hit által – mondja Jézus. Nem a parancsolatok cselekedeteiből, hanem a *Jézusban való hit* által.

Ahhoz, hogy ezt te tudd hirdetni, először Istennek neked kell *kijelentenie* ezt a világosságot. Csak akkor tudod hirdetni. Ezért kell bemenni nekünk. Be kell oda menni, hogy mi megértsük és meglássuk ezt a világosságot, és akkor tudjuk hirdetni azoknak, akik még a sötétségben ülnek. Hatalmas elhívás!

Törekednünk kell, hogy minél inkább *megértsük* az Igét. Megismerjük az Úr Jézust, és ezt az *ismeretet vigyük ki* nekik, ne vallásosságot. Erre törekednünk kell. Nagyon nagy elhívás! Ahogy Pálnak megjött ez a fordulás az életében, úgy a mi életünkben is *fordulást hoz az Ige*, pálfordulást. Hatalmas változásokat hoz az Ige. Mi vagyunk ugyanis azok, akiknek ezt hirdetniük kell.

A mai üzenet tanulsága, hogy mindezt magasztalásokban végezd el. Magasztalásokban, és ne a problémádat lásd, hanem azt a Gyönyörűt, aki a megoldásokat hozta! A Jézus Krisztust lásd a szemed előtt, aki a megváltásodat elvégezte, aki átvitt téged a sötétségből a világosságra.

Tudd Őt szeretni! Teljes odaadással, teljes odaszánással! Őt szeresd! Neki add oda az életedet, *Őt szolgálj*, Őt hirdesd teljes tiszta szerelemből, semmit érte nem várván! Bár nagyon *nagy jutalmad* lesz, hogy Őt választottad, de nem azért tesszük ezeket, hogy majd elvárásaink legyenek, hanem azért, mert Őt szeretve szeretjük.

Mert megérintett minket az *Ő szeretete*, ahogy Ő szeret minket. *Kiöntötte a szívünkbe* ezt a szeretetet, és ez *lúktet bennünk*, és ezért tudunk olyanná lenni, mint Ő. És ezért tudjuk közölni a másikkal, hogy Isten mennyire szereti őt, mert bennünk van ez a szeretet. Tudod, hogy ez *olvassza meg a szíveket* a világban, amikor megérik, hogy Isten őket mennyire szereti? Ez olvassza meg a szíveket, és nincs más.

Megköszönjük a drága Úr Jézusnak a jelenlétét, a világosságát, a gyönyörű érintését az életekben. Hogy az Ige ma is munkálkodik, élő és ható az életünkben. Elvégzi azt, amiért jöttünk, elvégzi ezt nagy hatalommal, uralkodván az életekben. Semmi nem választhat el minket Istennek szerelmétől.

Elharapóztak a gyülekezetben olyan megpróbáltatások, amikről még a világban sem lehetne dicsekedni. Ezek fölött is a Jézus *neve vesz hatalmat*. Az a célja az ellenségnek, hogy elkedvetlenítsen minket, hogy bebizonyítsa, látod, neked nem működik ez az Evangélium, amit az elején olyan buzgón hirdettél. Ez a célja.

De az *Ige örök*, és az Isten Igéje nincs bilincsbe verve. Nem lehet bilincsbe verni Isten Igéjét. Az élő és ható, a szívedben, az ajkadon, a szádon. Az működik, csak legyél kitartó benne! Elkezdjük Őt dicsérni, és magasztalni.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.